

Gered door het bloed

"Ze moeten wat van het bloed nemen en dat op de twee deurposten en op de bovendorpel van de huizen smeren waar ze het [paas]lam eten."
Exodus 12:7

Nu we de lentemaanden maart en april ingaan, zullen christenen uit alle delen van de wereld samenkomen om de dood en opstanding van onze Heer Jezus Christus op een bijzondere manier te herdenken. Rond dezelfde tijd zullen ook Joden samenkomen om het Pascha te vieren.

Elke groep gebruikt zijn eigen kalender en eeuwenoude tradities om het exacte tijdstip te bepalen waarop deze religieuze feesten worden gevierd. Soms liggen deze feesten slechts enkele dagen uit elkaar, maar soms ook enkele weken. Volgens de Bijbel werd het paaslam van Israël geslacht op de veertiende dag van de maand Abib, later Nisan genoemd. (Deuteronomium 16:1; Nehemia 2:1). Dit komt overeen met onze maanden maart of april, afhankelijk van het jaar.

Hoewel zowel christenen als joden deze belangrijke gebeurtenissen in deze tijd van het jaar vieren, zijn er maar weinigen die de ware betekenis en het belang inzien van de dood en opstanding van Jezus, die stierf als de Verlosser van de door zonde aangetaste mensheid. Ook zijn er maar weinigen die de volledige betekenis van het joodse Pascha inzien. De apostel Petrus legde uit dat de meesten verblind zijn voor het begrijpen van de diepe dingen

van God. "Door zijn goddelijke kracht heeft God ons alles gegeven wat we nodig hebben om een godvruchtig leven te leiden. We hebben dit alles ontvangen door hem te leren kennen, degene die ons tot zich heeft geroepen door middel van zijn wonderbaarlijke glorie en voortreffelijkheid. ... Maar degenen die zich niet op deze manier ontwikkelen, zijn kortzichtig of blind en vergeten dat ze gereinigd zijn van hun oude zonden." 2 Petrus 1:3,9

Gods instructies

Toen onze bijbeltekst werd opgeschreven, werd het volk Israël gevangen gehouden in Egypte. Toen de juiste tijd was gekomen, gaf God de Israëlieten de instructie om het bloed van het geslachte paaslam op de "deurposten en de bovendorpel van de huizen" aan te brengen. Ze kregen ook de opdracht om het lam te braden en het te eten met ongezuurd brood en bittere kruiden. (Exodus 12:8). De context van deze tekst geeft ook andere belangrijke details en perspectieven in verband met Gods speciale instructies aan de Israëlieten.

We lezen: "De Heer gaf Mozes en Aäron de volgende instructies: 'Vanaf nu zal deze maand voor jullie de eerste maand van het jaar zijn. Kondig aan de hele gemeenschap van Israël aan dat elke familie op de tiende dag van deze maand een lam of een geitje moet kiezen voor een offer, één dier per huishouden. Als een familie te klein is om een heel dier op te eten, laat ze dan delen met een andere familie in de buurt. Verdeel het dier naar gelang de grootte van elk gezin en hoeveel ze kunnen eten. Het dier dat je kiest, moet een mannelijk dier van één jaar oud zijn, een schaap of een geit, zonder gebreken. Zorg goed voor dit gekozen dier tot de

avond van de veertiende dag van deze eerste maand. Dan moet de hele vergadering van de gemeenschap van Israël bij het vallen van de avond hun lam of jonge geit slachten." Exodus 12:1-6

Het geslachte lam

Deze expliciete aanwijzingen bevatten een grote hoeveelheid belangrijke symboliek. De verwijzing naar het "land Egypte" wijst bijvoorbeeld op Satans huidige heerschappij over de aarde en haar volkeren. De god van deze wereld [Satan] heeft de gedachten van de ongelovigen verblind, zodat zij het licht van het evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is, niet kunnen zien. 2 Korintiërs 4:4

Het 'begin van de maanden' vormt de basis voor het berekenen van de exacte dag waarop het Pascha moest worden gevierd. De nieuwe maan die het dichtst bij de lente-equinox stond, markeerde het begin van de eerste Joodse maand, Abib. Het offerlam moest worden gekozen op de 'tiende dag' van de eerste maand. Dit wees vooruit naar Jezus' toekomstige komst naar Jeruzalem als het 'Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt', en in vervulling van de profetie van Zacharia. (Matteüs 21:1-9; Johannes 1:29; Zacharia 9:9). Verderop in Exodus hoofdstuk 12 staat dat het lam een mannelijk dier van een jaar oud moest zijn, zonder gebrek. Dit illustreerde Jezus' volmaaktheid als het toekomstige onberispelijke 'Lam van God'. (1 Petrus 1:19). Het paaslam werd vervolgens op de 'veertiende dag van dezelfde maand' geslacht en die avond gegeten. Het paasfeest, ook wel het 'feest van de ongezuurde broden' genoemd, begon de volgende dag en duurde zeven dagen. Exodus 12:15-17

Eerstgeborenen – Onder het bloed

Verder lezen we in deze aanwijzingen: 'Ik zal deze nacht door het land Egypte gaan en alle eerstgeborenen in het land Egypte slaan, zowel mensen als dieren; en tegen alle goden van Egypte zal Ik recht doen: Ik ben de Heer. En het bloed zal voor u een teken zijn aan de huizen waar u verblijft, en wanneer Ik het bloed zie, zal Ik aan u voorbijgaan, en de plaag zal u niet treffen om u te vernietigen, wanneer Ik het land Egypte sla. En deze dag zal voor u een gedenkteken zijn; en u zult het als een feest voor de Heer vieren, door alle generaties heen; u zult het als een feest vieren, als een eeuwige verordening.'" Exodus 12:12-14

In deze teksten wordt verwezen naar het doorkruisen van het land Egypte 's nachts'. Dit symboliseert de donkere nacht van zonde en dood die het volk van God sinds Pinksteren heeft doorgemaakt. (Kolossenzen 1:13; 1 Petrus 2:9). De "eerstgeborenen" symboliseren de "kerk van de eerstgeborenen, die in de hemel zijn opgeschreven". Zij staan onder het bloed van het lam en streven ernaar deel te hebben aan de hemelse fase van het koninkrijk van Christus. Hebreeën 12:23

De eerstgeborenen van Israël werden later ingeruild voor de hele stam van Levi, die werd beschouwd als eigendom van God. 'En de Heer zei tegen Mozes: Zie, Ik heb de Levieten uit het midden van de Israëlieten gekozen om te dienen als vervangers voor alle eerstgeboren zonen van het volk Israël. De Levieten behoren mij toe, want alle eerstgeboren mannen zijn van mij. Op de dag dat ik alle eerstgeboren zonen van de Egyptenaren doodde, heb ik voor mijzelf alle eerstgeborenen in Israël apart

gezet, zowel mensen als dieren. Zij zijn van mij; ik ben de Heer." Numeri 3:11-13

Een gedenkteken of herinnering

Bloed symboliseert leven, en toen het paaslam werd geslacht, stond het voor het opgeofferde leven. (Leviticus 17:11). Het bloed van het geofferde lam werd vervolgens gebruikt in overeenstemming met de goddelijke wil om het kostbare bloed van onze Heer Jezus te vertegenwoordigen, dat vele eeuwen later namens de door zonde zieke menselijke familie zou worden ge. Het offerbloed van onze Heer is het enige middel waardoor wij kunnen worden gered van het doodvonnis dat over Adam en Eva werd uitgesproken vanwege hun ongehoorzaamheid aan de wet van God. 1 Petrus 1:18,19; Openbaring 1:5

God droeg het volk Israël op om de specifieke tijd van deze gebeurtenis te gedenken en deze elk jaar te vieren als een herdenking. Hij zei: "Deze dag zal voor u een gedenkteken zijn" (Exodus 12:14). Dit dient ter illustratie van het grotere Gedenkteken dat Jezus instelde toen hij en zijn discipelen bijeen waren in de bovenzaal. Op dat moment vroeg hij hen om deel te nemen aan het brood, dat volgens hem zijn lichaam vertegenwoordigde, en de beker, die zijn offerbloed symboliseerde. Vervolgens zei hij tegen hen: "Doe dit tot mijn gedachtenis" (1 Korintiërs 11:23-26). Een paar uur later zou hij sterven voor de zonden van de wereld.

In het verslag van Lucas lezen we: "[Jezus] nam brood, en nadat hij dank had gezegd, brak hij het en gaf het aan [zijn discipelen], zeggende: Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis. En op dezelfde wijze nam hij na het

avondmaal de beker, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, dat voor u vergoten wordt." Lucas 22:19,20

De plagen

Toen Gods tijd klok van de eeuwen sloeg, was het tijd voor de Israëlieten om bevrijd te worden uit de Egyptische slavernij. Hun langverwachte bevrijding was aangebroken. De farao en zijn opzichters waren echter niet bereid om hen vrij te laten. Ze weigerden de Israëlieten naar het beloofde land Kanaän te laten gaan. De Heer stuurde de Egyptenaren de ene na de andere plaag, maar gaf hen verlichting toen hun farao om genade vroeg en beloften deed die hij niet van plan was na te komen. Zie Exodus hoofdstukken 7-10.

Uiteindelijk kondigde Gods dienaar Mozes een tiende en laatste plaag aan. Een grote ramp zou de eerstgeborenen in elk gezin in Egypte treffen, en zij zouden allemaal in één nacht sterven. In de huizen van de eenvoudigste boeren, maar ook in het paleis van de farao, zou er in heel Egypte grote rouw zijn, en zij zouden de Israëlieten graag laten gaan. Exodus 11:1-8

Zoals Mozes had aangekondigd, "sloeg de Heer die nacht om middernacht alle eerstgeboren zonen in het land Egypte dood, van de eerstgeboren zoon van de farao, die op zijn troon zat, tot de eerstgeboren zoon van de gevangene in de kerker. Zelfs de eerstgeborenen van hun vee werden gedood. Farao en al zijn ambtenaren en het hele volk van Egypte werden 's nachts wakker en er klonk luid gejammer in het hele land Egypte. Er was geen enkel huis waar niet iemand was gestorven. Farao liet Mozes en

Aäron 's nachts bij zich komen. Ga weg! beval hij. Verlaat mijn volk en neem de rest van de Israëlieten met jullie mee! Ga heen en aanbid de Heer zoals jullie hebben gevraagd. Neem jullie kudde en vee mee, zoals jullie hebben gezegd, en ga weg. Ga, maar zegen mij als jullie vertrekken. Alle Egyptenaren drongen er bij het volk Israël op aan om zo snel mogelijk het land te verlaten, want ze dachten: 'We zullen allemaal sterven!' Exodus 12:29-33

Voorbereid op een reis

In Exodus hoofdstukken 7-10 wordt vermeld dat de eerste drie plagen iedereen in het land Egypte troffen, inclusief het district waar de Israëlieten woonden. De volgende zes plagen troffen echter alleen de districten die door de Egyptenaren werden bewoond. De tiende en laatste plaag werd afgekondigd voor het hele land Egypte, inclusief het deel dat was toegewezen aan de Israëlieten, die onder het bloed waren.

De kinderen van Israël hadden de opdracht gekregen om hun geloof en gehoorzaamheid aan de wil van God te tonen door een offerlam te brengen, waarvan het bloed op de zijkanten en de bovendorpel van hun deuropeningen moest worden gesprendeld, en waarvan het vlees in dezelfde nacht moest worden gegeten, samen met bittere kruiden en ongezuurd brood. Ze hadden er volledig vertrouwen in dat ze, dankzij het bloed van het lam op de deurposten en bovendorpels van hun huizen, door "onder het bloed" te blijven, niet zouden delen in de rampspoed wanneer God de eerstgeborenen van Egypte met de dood zou slaan. Degenen die van het lam aten, wachtten met hun staf in de hand en

gereed voor de reis, in de verwachting dat God de Egyptenaren bereid zou maken om hen te laten gaan. Exodus 12:7-13

Kenmerken van de wet

De Israëlieten kregen de opdracht om elk jaar dit Pascha-feest te gedenken en te vieren, dat hun door God via Mozes was gegeven. Het was een van hun grootste nationale herdenkingsdagen en wordt nog steeds door Joden in alle delen van de wereld gevierd als een teken van hun respect voor de betekenis van dit oude gebruik.

De vele kenmerken van de wet van Mozes waren door God ontworpen om verschillende zegeningen vooraf te schaduwen die op Gods tijd en in de juiste volgorde over alle families van de aarde zouden worden uitgestort. In het geval van het paasfeest was de dood van het lam een voorafschaduw van de dood van Jezus als volmaakt mens. Het sprenkelen van het bloed van het lam symboliseerde de toerekening van de verdienste van Jezus' losgeldslachtoffer aan de overgeslagen klasse tijdens deze nacht van zonde en dood. Net als bij de Israëlieten is het deze "eerstgeborenenklasse" die als eerste profiteert van het vergoten bloed van het lam. (1 Johannes 1:7; Efeziërs 1:3-7). Gezegend zijn zij wier ogen van geloof zien dat Jezus inderdaad het Lam van God was. Door middel van het bloed van Jezus werd de annulering van de zonde van Adam mogelijk gemaakt door de betaling van Adams straf, een straf waarbij de hele wereld de gunst van God verloor en onder het goddelijke doodvonnis kwam te staan.

Het was noodzakelijk dat, voordat deze vloek van de dood en de daarmee gepaard gaande smarten en pijn konden worden opgeheven, er aan de gerechtigheid werd voldaan. Zoals de Schrift verklaart: "Zoals door de overtreding van één [Adam] het oordeel over alle mensen kwam tot veroordeling, zo kwam door de gerechtigheid van één [Jezus] de vrije gave over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven." Romeinen 5:18

De eerste vruchten

Toen hij door de Heilige Geest van God werd bewogen, schreef Johannes de Openbaarder: "Ik keek, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en met Hem honderdvierenveertigduizend, die Zijn naam en de naam van Zijn Vader op hun voorhoofd geschreven hadden. En ik hoorde een stem uit de hemel, als het geluid van vele wateren en als het geluid van luide donder, en de stem die ik hoorde was als het geluid van harpspelers die op hun harpen speelden. En zij zongen een nieuw lied voor de troon en voor de vier levende wezens en de oudsten; en niemand kon het lied leren behalve de honderdvierenveertigdu duizend die van de aarde waren gekocht. Dit zijn degenen die zich niet met vrouwen hebben bevlekt, want zij hebben zich rein gehouden. Dit zijn degenen die het Lam volgen, waarheen Hij ook gaat. Zij zijn uit de mensen gekocht als eerstelingen voor God en voor het Lam. Openbaring 14:1-4

Deze geïnspireerde woorden van God wijzen op de verheerlijkte Christus, hoofd en lichaam, als de "eerste vruchten voor God en voor het Lam". Dit impliceert dat er ook "naverzameling" zal zijn in het uiteindelijke plan en doel van onze liefhebbende

hemelse Vader. Dit is inderdaad zo. Het was Gods bedoeling om alle kinderen van Israël te redden, niet alleen de eerstgeborenen. Als volk vertegenwoordigden zij de hele menselijke familie, die de kans zal krijgen om in harmonie met God te komen en het eeuwige leven te ontvangen in het toekomstige beloofde land - de herstelde volmaakte aarde.

Zo werd het hele volk van Israël op wonderbaarlijke wijze door de Heer via Mozes bevrijd. Zij werden door hem geleid over een pad door de Rode Zee, dat speciaal voor hen was voorbereid door goddelijke kracht die de winden en de getijden beheerste (Exodus 14:21-30). Geen enkele Israëliet bleef achter. Deze wonderbaarlijke gebeurtenis illustreert de uiteindelijke bevrijding van de hele wereld van de macht van Satan. Iedereen zal de kans krijgen om in overeenstemming te komen met de rechtvaardige wetten die zullen worden ingesteld onder het toekomstige bewind van Christus over de aarde. We kunnen ons echt aansluiten bij de woorden die de apostel Paulus schreef toen hij zei dat Christus Jezus "zichzelf als losgeld voor allen heeft gegeven, om te worden getuigd te zijner tijd" (1 Timoteüs 2:6).

Twee vervullingen

De verlossing van de dood hing af van het feit of de eerstgeboren kinderen van Israël onder het bloed van het lam bleven toen Gods doodsengel hen voorbijging. Zij waren de enigen die onder het bloed waren en aan de dood onderworpen waren. Zij werden allemaal die nacht verlost, zoals te zien is in het paasbeeld. Als zodanig waren de

eerstgeborenen van Israël de directe begunstigen van het sprenkelen van het bloed van het lam.

In dit huidige christelijke tijdperk bevinden de volgelingen van Jezus zich ook onder het bloed. Zij hebben de verdienste van Jezus' bloed aanvaard en staan onder zijn bescherming (1 Johannes 1:7). Zij zijn eerder dan de wereld geroepen. Hun ogen van begrip zijn geopend voor het besef van hun toestand van zonde en gebondenheid en hun behoefte aan verlossing. (Efeziërs 1:18). Zij hebben gereageerd op de wonderbare genade van God en hebben hun leven in volledige toewijding aan Hem gegeven. (Romeinen 12:1). Vanwege hun geloof in het vergoten bloed van het "Lam van God" hebben zij gemeenschap met "de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus". 1 Johannes 1:3

De apostel Paulus legt uit dat toewijding in het huidige tijdperk de doop in de dood van Jezus betekent. "Weet u niet dat wij allen die in Jezus Christus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dus met hem begraven door de doop in de dood, opdat, zoals Christus door de heerlijkheid van de Vader uit de doden is opgewekt, ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem zijn begraven in de gelijkenis van Zijn dood, zullen wij ook in de gelijkenis van Zijn opstanding zijn." Romeinen 6:3-5

Het is van het grootste belang dat degenen die hun leven aan God hebben gegeven, blijven leven onder het kostbare bloed van de besprenging. Als iemand uit deze staat van genade treedt, zou dat betekenen dat hij de barmhartigheid van onze liefhebbende hemelse Vader negeert. Het zou betekenen dat hij zijn goedheid niet waardeert, of zijn aandeel in de

verlossende kracht van het bloed van Jezus. "Als wij opzettelijk zondigen nadat wij de kennis van de waarheid hebben ontvangen, blijft er geen offer voor zonden meer over." Hebreeën 10:26

Verlossing van de hele wereld

Leden van de "kerk van de eerstgeborenen" hebben de verdienste van Jezus' bloed eerder ontvangen dan de wereld. Christus is "in de hemel zelf binnengegaan, om nu voor ons te verschijnen voor het aangezicht van God" (Hebreeën 9:24). Wanneer de kerk compleet is, zal de verdienste, of waarde, van het bloed van onze Verlosser beschikbaar worden voor de hele menselijke familie. Jezus zei: "Ik ben de goede herder, en Ik ken Mijn schapen, en Mijn schapen kennen Mij. Zoals de Vader Mij kent, zo ken Ik de Vader, en Ik geef Mijn leven voor de schapen. En Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen Mijn stem horen, en er zal één kudde en één herder zijn." Johannes 10:14-16

Het tweede grote voordeel dat zich in het land Egypte voordeed, was de bevrijding van het hele volk Israël toen zij door Mozes over de Rode Zee werden geleid. Deze opmerkelijke gebeurtenis symboliseert het uiteindelijke herstel van de hele menselijke schepping uit de slavernij van zonde en dood. De beloofde zegeningen zullen voor de wereld beschikbaar zijn onder de vestiging van het koninkrijk van Christus en volgens de voorwaarden van het Nieuwe Verbond. (Jeremia 31:31-34). Op dat moment zullen allen die verlangen om gerechtigheid na te streven en de grotere Mozes – onze Heer Jezus – te gehoorzamen, de levensrechten krijgen die verloren waren gegaan

door de zonde van Adam. Deuteronomium 18:15-19; Handelingen 3:20-25

De lange nacht van zonde en dood zal voorbij zijn en de glorieuze ochtend van verlossing zal zijn aangebroken. (Psalm 30:5). De Christus, hoofd en lichaam, zal heel Israël, het hele volk van God, leiden en verlossen. Op dat moment zullen allen de wil van God kennen en zich daar graag aan onderwerpen, eren en gehoorzamen. Handelingen 15:16,17; Romeinen 11:26-36

Christus, ons Pascha

Toen de apostel Paulus aan de broeders in Korinthe schreef, zei hij tegen hen: "Reinig het oude zuurdeeg, opdat gij een nieuw deeg zult zijn, zoals gij ook werkelijk ongezuurd zijt. Want Christus, ons Paschalam, is geslacht. Laten wij dan het feest vieren, niet met oud zuurdeeg, het zuurdeeg van boosaardigheid en kwaad, maar met het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid." 1 Korintheërs 5:7,8

In deze tekst richtte de apostel zich tot de "kerk van de eerstgeborenen" wier namen in de hemel zijn geschreven (Hebreeënen 12:23). Hij spoorde hen aan om zich te reinigen van alle zonde en ongerechtigheid, voorgesteld door het zuurdeeg van boosaardigheid en kwaad. In plaats daarvan moesten zij gerechtigheid en waarheid zoeken, zoals geïllustreerd door het eten van het ongezuurde brood.

Door het symbolische lam te eten, maken we ons de verdiensten van Christus eigen. We 'kleden' ons ook in Christus, voor zover dat binnen onze mogelijkheden ligt, waardoor we worden veranderd

naar zijn glorieuze beeld en karakter (Romeinen 12:2; 13:14; Galaten 3:27). We voeden ons met Hem, net zoals de Joden zich tijdens het Paschaden met het paaslam. De bittere kruiden, die de letterlijke eetlust van de Israëlieten opwekten en prikkelden, waren een illustratie van onze bittere ervaringen en beproevingen. Deze worden ons gegeven om ons te helpen onze genegenheid voor aardse dingen af te zweren, en ze geven ons een toenemende eetlust om ons te voeden met het lam en het ongezuurde brood van de Waarheid.

In de wereld hebben we "geen blijvende stad". In plaats daarvan gaan we als vreemdelingen en reizigers met een staf in de hand en toegerust voor de reis naar het hemelse Kanaän. (Hebreeën 13:14; 1 Petrus 2:11). Alle heerlijke zegeningen die onze liefhebbende hemelse Vader in petto heeft voor de kerk van de eerstgeborenen, zullen worden gegeven aan hen die trouw het 'Lam van God' en de verdienste van zijn verlossende bloed hebben aanvaard. Efeziërs 1:3-7

Laten we het feest vieren

Binnenkort zullen velen weer samenkomen om de herdenking van Jezus' dood als het grote paaslam te vieren. Laten we, terwijl we dit jaar weer het feest vieren, ons verheugen in het kostbare bloed van Jezus dat voor ons is vergoten en dat te zijner tijd aan de wereld zal worden getuigd. 'Moge nu de God van de vrede, die onze Heer Jezus, de grote herder van de schapen, uit de dood heeft opgewekt door het bloed van het eeuwige verbond, u volkomen maken in elk goed werk om Zijn wil te doen, en in u werken wat Hem welgevallig is, door Jezus Christus, aan wie

de heerlijkheid is tot in alle eeuwigheid. Amen.'
Hebreeën 13:20,21